

Erhvervslivet mindst ved at tage Skatten paa første Haand. Naar Regeringen ikke glider dertil, formener jeg, at det er gamle Doktriner, der er de raadende. For selv om man tager Skatten paa de Varer, som man kalder Luksusvarer, saa er det jo lige godt en indirekte Beskatning, hvad enten man tager den paa Toldboden eller man tager den som Omsætningskat. Men Forholdet er det, at den som Omsætningskat bliver dyrere for Forbrugerne at betale, og at den gennem Kontrolbestemmelser, som en Omsætningskat nødvendiggør, generer det Erhvervsliv, der skal arbejde med disse Varer. Jeg haaber, at den højtærede Finansminister under denne Vinters Toldlovforhandlinger vil faa Øjet op for dette, idet jeg atter stærkt betoner, at jeg ikke her tænker paa Beskyttelsestoldsatser, men kun paa Finanstoldsatser. Jeg ser heller ikke det udemokratiske i at glide til en Beskatning paa den Maade. Naar man forhøjer Fradraget for de mindre Indtægter og Børnefradraget i Forhold til den indirekte Beskatning, man indfører, da vil Talen om, at en saadan Form for Beskatning rammer hardest paa de mindre Indtægter, ikke gælde. Der er en Vej at gaa.

Den højtærede Finansminister bebudede en Forlængelse af Restaurationsskatten, og efter den konservative Ordførers Udtalelse synes der jo heller ikke at være noget i Vejen for en Forlængelse. Det ærede Medlem Hr. Pürschel sagde, at han syntes i det hele og store, at Restaurationsskatten ikke var ilde, han havde kun noget imod den Maade, man opkrævede den paa. Jeg forstaaer meget vel, at det er ubehageligt for det ærede Medlem, at Befolkningen faar at se, hvor meget de betaler gennem denne Beskatning, og hvor tilfældigt og hensynsløst denne Beskatning virker overfor en Række Borgere. Jeg maa sige, at vort Syn paa denne Skat ikke er ændret, og vi agter ikke at ændre det. Vi agter, naar Forslag om denne Skattelovs Forlængelse fremkommer, at stemme imod den. Det samme gælder Chokoladeskatten i den Form, hvori den er gennemført. Her er der dog det bemærkelsesværdige, at det ærede Medlem Hr. Pürschel sagde, at Opkrævningsmetoden var uheldig. Betyder dette, at det konservative Folkeparti nu er kommet til Erkendelse af, at dette at opkræve Skatten en detail og forulempe de mindre Virksomheder det mest mulige gennem en saadan Skats Opkrævning er galt, eller hvad betyder det? For betyder det, at man har faaet Øjet op for det uheldige i denne Opkrævningsmaade, og det var

derfor, han bebudede, at hans Parti vilde staa frit, saa maa det samme gælde den Form, under hvilken man opkræver Tobaksbeskatningen, som er det Mønster, hvorefter Chokoladeskatten er gennemført.

Jeg maa for øvrigt gentage, hvad jeg tidligere har sagt om Tobaksskatten. Den højtærede Finansminister gennemførte denne Beskatning med den Motivering, at den vilde hjælpe den paagældende Industri. Den højtærede Finansminister fik under Paaberaabelse heraf gennemført Tobaksbeskatningen forud for de andre Skattelove, fik Satsene for de billige Varer stærkt forøget og fik gennemført skærpede Kontrolbestemmelser, som han mente var nødvendige, og saa viste det sig et halvt Aar efter, at det, som jeg havde sagt, at det ikke vilde stille Virksomhederne her i Landet bedre, at man forhøjede Skatten, men at Konkurrencen fra Udlandet stadig vilde blive lige haard, slog til. Jeg vil gerne spørge den højtærede Finansminister, om han agter at ændre dette Forhold nu, da det har vist sig, at dette Lovforslag blev gennemført ud fra Motiver, som ikke passede.

Vi fra vort Side agter altsaa i denne Samling, som vi gjorde det i den sidste, naar disse Lovforslag om Restaurationsskat og Chokoladeskatterne igen kommer frem, at stemme imod disse Skattelove. Men vi ønsker ikke at være med til at nægte Regeringen de fornødne Penge til Statsholdningen. Vi gentager overfor Regeringen vort Krav fra i Fjor og tillige vort Løfte til Regeringen fra i Fjor om, at vi vil være med til at give Regeringen de nødvendige Penge, men under Forudsætning af, at der indføres Lighed for Loven, saaledes at man ikke forlanger et 4-dobbelte Bogholderi af den lille næringsdrivende, som handler med Chokolade eller Tobak, medens man mener, at Landbrugerne end ikke kan føre almindelige Bøger, som udviser en Status. Jeg maa ligeledes gentage, at vi maa stille som Betingelse, at Brugsforeningsbeskatning og Beskatning af Andelsselskaber gennemføres, forinden man drøfter Fortsættelsen af disse nye Skatter, som hovedsagelig hviler tyngende paa Byerne og Byerhvervene.

Jeg rejste i Fjor overfor den da sidende Handelsminister det Spørgsmaal, om Regeringen vilde være villig til at tage lempeligt paa de smaa Laan, der i 1918 gaves til en Række mindre næringsdrivende her i Landet, eventuelt udskyde det Tidspunkt, paa hvilket de skulde tilbagebetales. Under Finanslovdebatten i Fjor gav den